

Jan Sedláček: Návrat totalitního myšlení: tentokrát mezi “prozápadními demokraty”

- CZ24 News | 12. listopadu 2022

ČESKO: Nedávno jsem psal o tom, jak zde chybí svoboda slova a jak je potřeba ctít ten citát připisovaný Voltairovi: „**Nesouhlasím s vaším názorem, ale budu vždy prosazovat, abyste ten názor mohl svobodně říkat.**“

Přijde mi, že za těch pár měsíců od napsání toho článku se situace ještě vyostřila, přibylo snah o cenzuru (včetně snahy o další otevřenou cenzuru opozičních médií) a především – mnozí lidé ukázali, co jsou zač.

Obecně lze lidi rozdělit do dvou skupin:

Jednak jsou tu **lidé s demokratickým smýšlením**. Ti uznávají svobodu názorů a řídí se výše uvedeným citátem. I když nesouhlasí s některým názorem, tak by se nikdy nesnížili k tomu, aby prosazovali cenzuru daného názoru, natož pak vězení pro ty, kdo tento názor veřejně hlásají.

A pak jsou **lidé s totalitním smýšlením**. Ti se poznají podle toho, že uznávají pouze jediný “správný” názor – a když má někdo na danou věc jiný názor, tak jej v lepším případě sprostě uráží a dávají mu hanlivé nálepky, v tom horším se jej snaží umlčet a často i dostat za mříže.

Bohužel musím konstatovat, že lidí z této druhé skupiny v posledních měsících ve veřejné diskusi významně přibylo. Hlavním lakmusovým papírkem se staly stotisícové demonstrace na Václavském náměstí. Vládní politici z nich zjevně dostali strach a namísto argumentů začali šířit lživé nálepky, že prý jsou tyto demonstrace “proruské”, jsou “hrozbou pro demokracii” a že prý my, kdo jsme tam byli, chceme “návrat totality”.

Jak už to ale bývá, ve skutečnosti je to přesně naopak. Mezi těmi, kdo se účastnili demonstrací nebo je podporují, totalitní smýšlení téměř nevidím. Velká většina z takových lidí uznává odlišné názory a staví se proti cenzuře. Naopak mezi těmi, kdo ty demonstrace kritizují, vidím velmi často totalitní smýšlení, snahu o cenzuru a dokonce i volání po násilném zásahu proti těmto demonstracím a jejich účastníkům.

A ještě očividněji se někteří odkopali v reakcích na politický proces s Patrikem Tušlem a Tomášem Čermákem. Tito dva aktivisté se “provinili” jen tím, že projevíli jiný názor než vláda – a za to je soud poslal do vězení. Mnozí (včetně vládních politiků) tento skandální rozsudek začali schvalovat – a tím prokázali, jak cizí je jim demokratické smýšlení a úcta k odlišnému názoru.

Skuteční demokraté se teď poznají tak, že prosazují, aby Tušl, Čermák i všichni ostatní političtí vězni byli osvobozeni a aby už nikdo nešel za názory do vězení. Bohužel takových demokratů v politice moc nevidím, zejména ve vládě a mezi provládními novináři a aktivisty. Právě tam se nachází ta líheň totalitního smýšlení. Nikoliv v neparlamentní opozici, jak se nám snaží vláda podsouvat.

Právě ti, kdo mají plná ústa “liberální demokracie” a “západních hodnot”, velmi často inklinují k totalitnímu smýšlení a podpoře cenzury a dalších totalitních praktik.

Právě ti, kdo nálepkují své názorové oponenty jako “proruské bolševiky”, mají velmi podobné smýšlení jako svazáci z 50. let.

A bohužel musím konstatovat, že **pokud by mnozí z nich (včetně Víta Rakušana) působili v 50. letech, taky by právě oni stáli v čele těch, kdo prosazovali smrt pro Miladu Horákovou.** Mají totiž úplně stejný vzorec chování jako tehdejší komunisté.

Skutečného demokrata poznáte nikoliv podle toho, že se ohání “západními hodnotami”, nýbrž podle toho, že prosazuje naprostou svobodu slova a že opačné názory nezakazuje, nýbrž se je snaží argumentačně vyvrátit.

Pamatujme na to. Zejména na to nezapomeňme u příštích voleb. Ve společnosti (ale i přímo ve vládě) se stále více ozývají totalitní manýry a my jim musíme za každou cenu zabránit.

AUTOR: Jan Sedláček

[ZDROJ](#)